

[Vanggaard.]
jo i Virkeligheden har Tilslutning fra alle Sider.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling og Fremme.

Harald Jensen: Ogsaa jeg skal afholde mig fra en almindelig Gennemgang af Lovforslaget, da en saadan blev foretaget ved Behandlingen forrige Aar, men der er dog ganske enkelte Ting, som jeg synes det vil være rigtigt at knytte Bemærkninger til.

Som det vil erindres, var mit Partis Stilling særdeles velvillig overfor dette Lovforslag, og vi tiltraadte i Princippet de nye, der skete ved, at et Udvandringskommissariat fik til Opgave at vejlede dem, der vilde udvandre. Vi synes, dette er naturligt, og vi gav derfor dette Udvandringskommissariat, selv om vi ikke syntes om Navnet, vor Tilslutning, men jeg vil ikke skjule — det vil jeg gentage her i Dag —, at vi ønsker en Tilføjelse til dette Kommissariat. Vi ønsker, at der samtidig skal være en Slags Raadsforsamling, som ved visse Lejligheder kan træde sammen og vejlede Kommissariatet eller modtage Beretninger fra Kommissariatet. Der er i hele dette Udvandrer spørgsmål saa mangeartede Interesser, at det vilde være særdeles uheldigt, hvis ikke Arbejderne var repræsenteret i Udvandringskommissariatet. Dette pegede jeg paa forrige Aar, og jeg gentager det altsaa nu, at der til dette Udvandringskommissariat maa knyttes et eller andet Raad, sammensat af de forskellige Erhvervs Repræsentanter, Arbejdere og andre. Hvis vi følger denne Fremgangsmaade, vil det i og for sig kun være den samme, der er fulgt paa andre tilsvarende Omraader. Jeg kan saaledes nævne Socialraadet, Arbejderforsikringsraadet, Arbejdsraadet og flere. Der er ikke fra Ministeriets Side taget Hensyn til dette Ønske, som forrige Aar blev fremsat fra vor Side, men derfor anser jeg det ikke for udelukket, at der ved Forhandling kan naas et Resultat paa dette Omraade.

De foreslaaede Ændringer er i det væsentlige Ændringer, som Udvandringsagenterne har ønsket, og jeg maa desværre sige, at de ikke betyder nogen Forbedring af Lovforslaget. Paa nogle Omraader er de ret uvæsentlige og ligegyldige og er vel nærmest af redaktionel Art, men med Hensyn til § 12 maa jeg sige, at den nuværende § 12 i den højtærede Indenrigsministers Lovforslag er betydelig ringere end den gamle § 12.

Den gamle § 12 fastslog nemlig kort

og godt, at hvis de paagældende ikke kunde komme i Land det Sted, Udvandringsagenten havde ført dem til, saa var Udvandringsagenten ansvarlig derfor og havde Pligt til at skaffe dem fri Tilbagerejse til det Sted, hvorfra Billetten var udgaaet, altsaa en særdeles klar Bestemmelse, der sagde, at det var Udvandringsagenten, der havde Ansvaret for, at de paagældende kunde komme i Land. Det, der nu er sket, er, at man til § 12 har føjet et nyt Stykke 11, der bestaar af to vidt forskellige Dele, der for øvrigt er teknisk uden Forbindelse, og da det tilmed tilføjes, at dette Stykke skal indføres i Befordringskontrakterne, vil Udvandrerne blive betydelig ringere stillet efter den ny § 12 end efter den gamle. Efter den ny § 12 har Udvandringsagenten vel et saadant Ansvar, men det er ikke nær saa klart affattet som i den tidligere Paragraf. Der er ogsaa blevet indsat en Bestemmelse om, at de paagældende Udvandrere har et Ansvar, og at de, hvis de har givet urigtige Oplysninger o. s. v., kan ifalde Straf og Erstatning overfor Udvandringsagenten. Det kunde de i Forvejen. Det er givet, at enhver, der afgiver urigtige Meddelelser her i Landet, falder ind under de Straffebestemmelser, som bestaar, saa det er ganske overflødigt at sætte det ind i en Paragraf her, idet Resultatet kun vil blive, at Udvandringsagenten med Kontrakten i sin Haand kan sige til Udvandrerens, som i Forvejen er hjælpeløs og har ofret sine Penge og ikke kan komme tilbage igen: Du er kommet med urigtige og uholdbare Meddelelser, nu maa vi kræve Erstatning af dig. Derfor er denne Paragraf, der altsaa er formuleret efter Udvandringsagenternes Ønsker, en langt ringere Paragraf end den tilsvarende i det forrige Lovforslag. Jeg vil derfor mene, at vi under de Forhandlinger, der nu vil blive ført i Udvalget, skulde se, om vi kunde enes om den gamle Formulering af § 12.

Saa er der indsat en helt ny § 30. Den er ganske kort, og den lyder saaledes:

„Regeringen bemyndiges til paa Grundlag af gensidig Overenskomst med fremmed Stat at meddele de af saadan Overenskomst følgende Undtagelser fra nærværende Lovs Bestemmelser.“

Jeg opfatter Paragraffen saadan, at Ministeren her forbeholder sig Ret til ved Forhandling med en anden Stat at sætte denne Lov ud af Kraft, hvis Lovforslaget bliver til Lov, altsaa at foretage Ændringer i selve Udvandrerloven. Jeg vil anse det for saare uheldigt, hvis det er Mening, at man ved § 30 skal give en fremmed Stat, ligegyldigt hvilken, Adgang til at bestemme,